

Recensente: Yvonne Vinke

Ingky: “Mijn vriendin kwam ook bij de dokter – Wat betekent het als je vader of moeder de diagnose kanker krijgt?” Uitgeverij Boekscout, juni 2017, Soest. (Kanker/ Maagkanker/ Uitzaaiingen/ Aftakeling/ Dood/ Familieverhoudingen/ PO). ISBN 978-94-0223-733-7. Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 102 pagina's waarin Ingky schrijft over de mogelijke eerste symptomen, de diagnose en het overlijden van haar goede vriendin Sterre.

“Veel kinderen krijgen te maken met de alles verpletterende ziekte... Kanker. Hoe vergaat het hen in de periode waarin een van de ouders de diagnose krijgt tot aan de sterfdag en de uitvaart? Dit boek geeft een helder beeld van wat de kinderen ondergaan en doorstaan. De impact op het gezin en wat de omgeving voor hen hierin kan betekenen”. – Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijver:

“Ingky is geboren en getogen in Noord-Holland. Ze heeft drie kinderen, twee dochters en een zoon. Ingky werkt, leeft en communiceert uit eigen ervaring. Ze is afgestudeerd als kindercoach en begeleidt kinderen, jong volwassenen en gezinnen. Ze noemt zichzelf kindervriend”. – www.boekscout.nl

Ingky geeft aan dit boek te hebben geschreven voor de vijf kinderen die de maanden hebben meegemaakt vanaf de diagnose van Sterre tot aan haar overlijden.

Wat viel op:

Op een oprechte manier geschreven. Het gedrag van Sterre rondom haar overlijden lijkt niet mooier te worden beschreven dan het was.

Citaten:

Blz. 9: “Verder sabbelend op haar speen zit Prinses rustig naast mij. Ik moet mijn tranen vreselijk bedwingen. Mijn dochters, Ishani en Chenice, lopen steeds de kamer uit.

Huilend en huilend.

De mama van Prinses is er niet meer.

Vanavond rond halfzes is zij overleden, na een ziekbed van amper drie maanden!”

Blz. 26: “Sterre knapt langzaam op van de abortus. Zij gaat wel weer aan het werk, maar blijft lang moe en futloos.

Ook haar maag speelt haar parten. Zij blijft een onverklaarbare last houden.

Zal dat met de abortus te maken hebben of toch niet?

Sterre twijfelt en moddert door.

De situatie met Bob verbetert ook niet, Sterre vindt geen steun bij hem en neemt hem dit bijzonder kwalijk. De relatie bereikt een dieptepunt, verwensingen gaan over en weer. Het begrip voor en over elkaar lijkt ver te zoeken.”

Blz. 56: “Sterre heeft het zwaar, zij voelt zich niet goed en heeft steeds meer pijn. Zij koestert zich in de verzorging van haar ouders (overdag ook letterlijk bij hen thuis).

Alsof ik weer kind ben en met de griep op bed lig, zo heerlijk vertrouwd om mijn moeder door het huis te horen rommelen en mijn vader in zijn werkkamer te horen bellen met zijn klanten!

Sterre voelt zich slap en is bang om te lopen, wil veel slapen deze dag.

Een groot glas drinkontbijt gaat er gelukkig wel in, heeft zij toch weer wat vocht en vezels binnen.”